

Karjalohjan Kotiseutuyhdistyksen varapuheenjohtaja Heljä Järnefelt toivottaa myös nuoret tervetulleiksi mukaan kotiseututyöhön.

Karjalohjan kulttuuriympäristöt esillä joulukalenterissa

Kulttuuriympäristöme.fi:n joulukalenterissa kerrotaan innostavia tarinoita kulttuuriympäristöistä eri puolilta Suomea. Myös Lohja on päässyt mukaan ympäristöministeriön ylläpitämään kalenteriin. Karjalohjan Kotiseutuyhdistys kertoo kalenterissa julkaistavalla jutullaan kotiseutuyhdistyksen ja yhteisöllisyyden merkityksestä tänä poikkeuksellisenä vuonna. Heidän luukkunsa julkaistaan tiistaina 22.12.

Heljä Järnefelt Karjalohjan Kotiseutuyhdistyksestä kertoo, että Karjalohja päätyi mukaan kalenteriin, kun Kotiseutuliitto tiedusteli yhdistyksen osallistumishalukkuutta.

– Meiltä kysyttiin, haluammeko mukaan esittelemään toimintaamme, Järnefelt sanoo.

Yhdistyksessä tartuttiin tilaisuuteen, sillä kerrottavaa heillä riittää.

– Suuri osa yhdistyksemme työstä liittyy tämän alueen kulttuuriympäristöön. Karjalohjalla on paljon merkittäviä, Museovirastonkin arvostamia kohteita, Järnefelt sanoo.

Karjalohjalta löytyy mm. kaksi linnavuorta, joista toinen on kotiseutuyhdistyksen hoidossa.

– Meillä on ollut Pöykärin linnavuorella esimerkiksi rai-vastalkoot. Saimme Museovirastolta ohjeet siitä, miten alue sisistään. Liikaa ei saa raivata, eikä alueelle saa rakentaa mitään. Linnavuoresta on jäljellä enää kivivallia, johon hirsva-rustus on ollut tuettuna. Olemme pystyttäneet kyltejä, joissa kerrotaan alueen historiasta ja

viitoittaneet metsän läpi reitin mälle. Linnavuorella on myös Museoviraston kyltti, Järnefelt kertoo.

Kylien esittelyä ja puukävelyjä

Kotiseutuyhdistys on toteuttanut QR- kyltein varustetun Aikamatkan kahteen Karjalohjan kyltiin.

– Tallaan ja Nummijärven reitit on saatu valmiiksi. Kyllä on esitelty myös nettipalvelussamme, jossa niistä on tietoa kaikkien saatavilla. Meillä on täällä Karjalohjalla parikymmentä hyvin omaleimaista kylää, joilla on oma kulttuuriperintönsä ja tapansa. Etelä-Karjalohja on ollut ruotsinkielistä aluetta ja Pohjois-Karjalohja suomenkielistä, Järnefelt esittelee.

Karjalohjalla järjestetään myös opastettuja Puukävelyjä.

– Esittelemme kävelyillä jonkin kulttuuriympäristökohteen. Olemme tutustuneet eri kohteisiin toiveiden mukaan ja käyneet esimerkiksi Heponiemessä ja harjupolulla, jota voisi kutsua Topelukseenkin poluksi. Siellä ovat merkimmiehet aikoinaan vaeltaneet ja kehuneet näkymiä. Olemme kävelleet myös kyläraitilla ja muistelleet, mitä rakennuksia sen varrella on sekä niitä värikkäitä persoonia, jotka alueella ovat asuneet, Järnefelt avaa.

Hän kertoo, että kulttuuriympäristökohde voi olla mitä vain, missä jälki ihmisen toiminnasta näkyy mahdollisimman myönteisellä tavalla.

– Karjalohjalla pidetään hyvää huolta rakennuksista ja muista rakennelmista, kuten silloista, pihosta ja istutuksista. Täällä ei ole suuria monumentteja, vaan hyvin hoidettua arkiympäristöä. Meillä on myös komea kivikirkko ja kirjasto, joka on ollut ennen kansakoulu.

Sitä, mitä joulukalenterista löytyy, Järnefelt ei halua vielä paljastaa tarkemmin, mutta antaa vinkin kuitenkin.

– Pyrimme tuomaan esille sitä, miten motivaatio pidetään yllä poikkeusoloissa.

Poikkeukselliset ajat ovat vaikuttaneet vahvasti myös yhdistysten toimintaan. Vaikka toimintaa ei ole voitu viime kuukausien aikana järjestää tavalliseen tapaan, toimittomiksi ei ole silti jääty.

Nyt on ollut aikaa tutkia ja suunnitella. Olemme miettineet, miten voimme kehittää toimintaamme ja keränneet ideoita. Parhaat ideat syntyvät kuitenkin vasta sitten, kun pääsemme yhdessä siivilöimään niitä. Ajatustenvaihtoa tässä nimenomaan kaipaa, Järnefelt toteaa.

Kotiseututyön merkitys – juuret ympäristössä

Järnefelt kertoo, että paikallishistoria kiinnostaa ihmisiä. Etenkin alueelle uusina muutavat haluavat tietää asuinalueestaan.

– Muualta muuttaneet hankkivat meiltä historiateoksia ja pyytävät katsomaan hankkimiaan rakennuksia. Joku haluaa tietää enemmän rakennusten

historiasta, toinen taas pihapiirissä asuneista ihmisistä tai koko pitäjästä.

– Ihmisillä on tarve kuulua yhteisöön ja paikallishistoria auttaa kiinnittämään ympäristöön. Ehkä se luo myös turvallisuudentunnetta. Sitä tavallaan hallitsee ympäristönsä, kun tietää vaikka, mihin eri tiet vievät. Maailma on nykyään niin avoin ja globaali, että oman ympäristön tunteminen luo siihen lämpöisyyttä. Ehkä se auttaa ymmärtämään, että meillä jokaisella on merkitystä kokonaisuudessa, Järnefelt pohtii.

Myös paluumuuttajat kokevat asuinympäristönsä arvokkaaksi. Tutut ihmiset ovat tärkeä osa ympäristöä.

– He ovat todenneet esimerkiksi, että onpa kiva tavata vanhoja koulukavereita kauppareisulla.

Yhteisöllinen ulottuvuus on muutenkin tärkeä.

– Ihmiset tutustuvat toisiinsa esitelmä- ja keskustelutilaisuuksissamme sekä kävelyillä. Myös meille yhdistyksen hallituksen välle tämä on yhteisöllistä toimintaa. Pienellä paikkakunnalla monet ovat tuttuja lapsuudesta asti. Kouluissa on oltu yhdessä, mutta välillä työ on vienyt toisaalle. Nyt eläkkeellä on taas aikaa ja tuntuu, että voi jatkaa siitä, mihin aikoinaan jäätin. Luottamus muihin on niin vahva. Yhteisten asioiden hoitaminen tuo mielihyvää, Järnefelt sanoo.

SMS